

Dosarul nr. 2ra-1078/22
2-20157223-01-2ra-08082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Suvac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

DECIZIE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Veaceslav Ozimoc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Ozimoc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a fost casată integral hotărârea din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

constată:

La data de 14 decembrie 2020, Veaceslav Ozimoc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea din 11 mai 2009 a

Curții de Apel Chișinău, a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să îi acorde lui și membrilor familiei sale spațiu locativ conform prevederilor art. 35 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990 și normelor prevăzute de art. 42 din Codul cu privire la locuințe.

A susținut că la 11 mai 2009 a fost eliberat titlul executoriu nr. 3-1152/2009, în baza căruia de către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu la data de 19 iunie 2009 a fost pornită procedura de executare, iar la data de 19 iunie 2009 pârâtul a fost înștiințat despre inițierea procedurii de executare. Astfel, executorul judecătoresc a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău încheieri și demersuri, prin care a obligat-o să execute hotărârea instanței de judecată, însă aceasta nu a fost executată, astfel cauzându-i prejudicii materiale și morale.

Reclamantul a notat că la 23 august 2019 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei. Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, irevocabilă la 24 iunie 2020, s-a constatat faptul încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și s-a încasat din contul bugetului de stat în beneficiul său prejudiciul moral în sumă de 15 000 de lei.

A subliniat că până în prezent, statul nu a executat actul judecătoresc nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009, prin care a fost obligat să-i acorde spațiu locativ lui și membrilor familiei acestuia. În legătură cu acest fapt, împreună cu familia a fost nevoit să închirieze inițial spațiul de locuit situat în mun. Chișinău, XXXXX, iar ulterior în suburbia mun. Chișinău, XXXXX, conform contractelor de locațiune încheiate anual, suportând plata lunară pentru chiria acestora.

A invocat că hotărârea judecătorească din 11 mai 2009 nu este executată mai mult de 139 de 4 luni, perioadă care nu poate fi considerată ca fiind una rezonabilă, iar unicul motiv al neexecutării îndelungate constituie lipsa unui spațiu locativ liber și a mijloacelor financiare necesare, motiv care este inacceptabil într-un stat de drept, prin prisma jurisprudenței CtEDO.

Reclamantul a susținut că prejudiciul material suportat se apreciază reieșind din contractele de locațiune încheiate cu scopul de a asigura familia sa spațiu locativ. Astfel, au fost încheiate următoarele contracte de locațiune, fiind achitate și plățile respective: contract de locațiune din 20 martie 2014 și recipisa - 24 000 de lei/12 luni; contract de locațiune din 20 martie 2015 și recipisa - 18 530 lei/9 luni și 8 zile; contract de locațiune din 28 decembrie 2015 și recipisa - 24 000 lei/12 luni; contract de locațiune din 28 decembrie 2016 și recipisa - 24 000 lei/12 luni; contract de locațiune din 28 decembrie 2017 și recipisa - 22 260 lei/11 luni și 4 zile; contract de locațiune din 01 decembrie 2018 - 32 000 lei/16 luni; contract de locațiune din 20 martie 2020 - 4000 lei/2 luni; acord adițional din 20 mai 2020 la contractul de locațiune din 20 martie 2020 - 12 000 lei/6 luni. În total, a suportat prejudiciu material în sumă de 154 790 de lei, începând cu data de 11 iulie 2014.

Cu referire la prejudiciul moral, reclamantul a invocat că suma de 17 000 de lei este justificată și rezonabilă și va asigura o echitate sufletească, conform calculului 600x12 luni și câte 300 de Euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere.

A solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 22 iulie 2019 - 11 decembrie 2020, repararea prejudiciului material în sumă de 154 790 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 17 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8000 de lei.

Prin hotărârea din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea și s-a constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău. S-au încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Veaceslav Ozimoc prejudiciul material cauzat în sumă de 154 790 de lei, pentru neexecutarea hotărârii nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 11 iulie 2014 - 11 decembrie 2020, prejudiciul moral în sumă de 3000 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3000 de lei, în total 160 790 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 13 iulie 2021, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției și a fost casată integral hotărârea din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La data de 20 iunie 2022, Veaceslav Ozimoc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, deși instanța de apel a invocat încetarea raporturilor de muncă cu Inspectoratul General al Poliției, totuși, la materialele cauzei nu se atestă probe în acest sens, cum ar fi ordinul de eliberare al angajatorului. Or, în conformitate cu art. 357 din Codul de procedură civilă, instanța de apel examinează apelul declarat în baza materialelor din dosar și a celor prezentate suplimentar, verificând corectitudinea constatării circumstanțelor de fapt ale cauzei.

A susținut că în lipsa înscrisurilor probatorii, invocând încetarea unui drept subiectiv, instanța de apel nu a făcut referire la momentul exact al acestui eveniment cu efecte juridice și a omis să indice o dată exactă a încetării raporturilor de muncă, iar sintagma „începând cu septembrie 2020” este una inexactă și lipsită de certitudine.

Recurentul a afirmat că, chiar și în ipoteza în care constatările instanței cu privire la încetarea raporturilor de muncă ar fi fost susținute prin probe administrate în modul stabilit și anexate la materialele cauzei, instanța de apel a omis să soluționeze problema încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii

judecătorești în perioada anterioară pretensei încetări a raporturilor de muncă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că la 04 iulie 2022 instanța de apel a expedit în adresa recurentului, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei contestate (f.d. 164), însă, lipsesc date privind recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la 20 iunie 2022 este în termen.

Prin notificarea din 08 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 182, 184-186).

Intimații nu și-au valorificat dreptul respectiv și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 30 noiembrie 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că Veaceslav Ozimoc a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne în perioada 12 noiembrie 2001 – 29 septembrie 2020.

Prin hotărârea din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău Chișinău a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să îi acorde lui Veaceslav Ozimoc și membrilor familiei sale spațiu locativ conform prevederilor art. 35 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990 și normelor prevăzute de art. 42 din Codul cu privire la locuințe (f.d. 16-18).

Conform răspunsului nr. 026-12-915/2009 din 03 septembrie 2020 al executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, în cadrul Oficiului de executare Centru,

la data de 17 iunie 2009 a parvenit spre executare documentul executoriu nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 emis de Curtea de Apel Chișinău, la 19 iunie 2009 fiind intentată procedura de executare. Până în prezent, documentul executoriu nu a fost executat (f.d. 25-26).

Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău prin răspunsul nr. 314/21 din 16 februarie 2021 a comunicat lui Veaceslav Ozimoc că la momentul actual executarea documentului executoriu nu poate fi posibilă din cauza lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău. Primăria mun. Chișinău s-a adresat către Guvernul Republicii Moldova cu solicitarea de a fi alocate mijloace financiare pentru construcția spațiului locativ în vederea executării hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile. Prin răspunsul Guvernului RM din 22 mai 2018 autoritatea publică locală a fost înștiințată că pe anii 2019-2021 din contul resurselor generale ale bugetului de stat nu se prevăd alocații în vederea construcției locuințelor sociale (f.d. 79-80).

La data de 25 aprilie 2014 Veaceslav Ozimoc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral în sumă de 120 000 de lei.

Prin hotărârea din 11 iulie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea și s-a constatat încălcarea dreptului lui Veaceslav Ozimoc la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, fiind încasată din contul bugetului de stat al Republicii Moldova în beneficiului reclamantului suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, pretenția cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 57 600 de lei fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 18 ianuarie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Ministerul Justiției împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat inadmisibil.

La 23 august 2019, Veaceslav Ozimoc a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial și s-a constatat faptul încălcării dreptului lui Veaceslav Ozimoc la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, fiind încasată din contul bugetului de stat în beneficiului reclamantului suma de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 24 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Veaceslav Ozimoc și Ministerul Justiției împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost considerate inadmisibile.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată la 14 decembrie 2020, Veaceslav Ozimoc a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 22 iulie 2019 - 11 decembrie 2020, repararea prejudiciului material în sumă de 154 790 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 17 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8000 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și a constatat încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, fiind încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Veaceslav Ozimoc prejudiciul material cauzat în sumă de 154 790 de lei, pentru neexecutarea hotărârii nr. 3-1152/2009 din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 11 iulie 2014 - 11 decembrie 2020, prejudiciul moral în sumă de 3000 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3000 de lei, în total 160 790 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de Ministerul Justiției, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia și a casat hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Veaceslav Ozimoc a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul litigios, consideră că decizia instanței de apel este pripită.

În conformitate cu art. 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată deliberază, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, limitele apelului și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Respectiv, conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 19 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în normele enunțate, instanța de recurs constată că, contrar acestor prevederi, instanța de apel, judecând apelul, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Conform art. 2 alin. (1), (7) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Organul care reprezintă statul în instanță de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi

suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

La caz, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii lui Veaceslav Ozimoc, motivând că potrivit răspunsului nr. 34/3-433 din 31 ianuarie 2022 al Inspectoratului General al Poliției, reclamantul a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne în perioada 12 noiembrie 2001 – 29 septembrie 2020.

Totodată, potrivit aceluiași răspuns, în perioada 01 decembrie 2018 – 28 septembrie 2020, Veaceslav Ozimoc a beneficiat de indemnizație pentru închirierea spațiului locativ în mărime de 36 333,33 de lei.

Astfel, instanța de apel a reținut că pierderea de către reclamant a calității de colaborator de poliție are drept efect și pierderea dreptului acestuia la spațiu locativ în calitate de polițist, prin urmare, Veaceslav Ozimoc nu mai poate pretinde la asigurarea sa cu spațiu locativ. Mai mult ca atât, prin hotărârea din 11 iulie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău și hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, pentru o perioadă anterioară Veaceslav Ozimoc a beneficiat deja de remediul legal, de repararea prejudiciului moral pentru neexecutarea aceleiași hotărâri judecătorești, la acel moment fiind angajat.

Analizând conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel nu a clarificat motivele care au stat la baza eliberării recurentului din funcția de polițist, pe care o deținea la momentul pronunțării hotărârii din 11 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău Chișinău.

În asemenea împrejurări, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea din motivul pierderii de către Veaceslav Ozimoc a calității de polițist, fără a stabili motivul eliberării ultimului din funcția dată, fapt ce indică incontestabil la examinarea superficială atât a apelului, cât și a cauzei deduse judecării.

Aceste circumstanțe sunt apreciate drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, întrucât la materialele cauzei lipsește ordinul Inspectoratului General al Poliției prin care au fost încetate raporturile de muncă cu Veaceslav Ozimoc.

Mai mult ca atât, la adoptarea soluției sale, instanța de apel s-a bazat exclusiv pe răspunsul nr. 34/3-433 din 31 ianuarie 2022 al Inspectoratului General al Poliției (f.d. 143), care a fost prezentat de către Ministerul Justiției abia în instanța de apel, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond nefiind prezentate probe cu privire la eliberarea reclamantului din funcție, cât și achitarea indemnizației pentru închirierea spațiului locativ.

În conformitate cu art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă acestea respectă prevederile art. 119¹ alin. (2), dacă acestea nu au fost reclamate de către prima instanță la cererea participanților la proces sau dacă au fost restituite în mod

nejustificat de către prima instanță.

Conform art. 119¹ alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, toate probele se prezintă, sub sancțiunea decăderii, în termenul stabilit de instanța de judecată, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul prezentării probelor contrar condițiilor prevăzute de lege, judecătorul dispune restituirea acestora printr-o încheiere protocolară. Proba care nu a fost prezentată în condițiile alin. (1) nu va mai putea fi administrată pe parcursul procesului decât în cazul în care: b) participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen; c) administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței.

În decizia contestată, instanța de apel nu a motivat de ce a acceptat o probă nouă în apel - răspunsul nr. 34/3-433 din 31 ianuarie 2022 al Inspectoratului General al Poliției, în condițiile în care Ministerul Justiției a anexat acest înscris fără a explica motivele din care a fost în imposibilitate de a prezenta proba dată pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond.

Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Astfel, contrar standardelor procedurale recunoscute, instanța de apel a soluționat prezenta cauză fără să furnizeze răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia pronunțată nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătorec, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Veaceslav Ozimoc.

Se casează integral decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Ozimoc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii

Primăria municipiului Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic